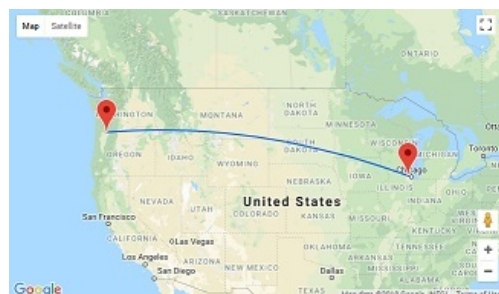

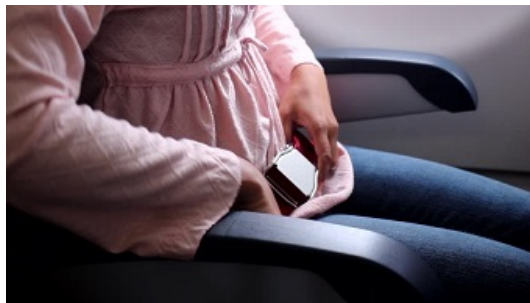

De stemming peilen

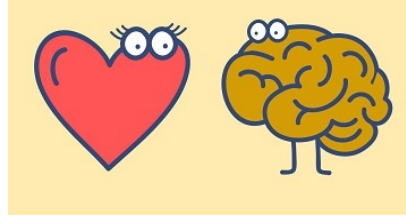
Enthousiast maar ook een beetje zenuwachtig stapte ik de luchthaven binnen in Zaventem. Ik had mijn vliegticket in de hand waarop stond 9 april 1999 - Brussel - Chicago - Portland. Terugkomst 21 april 1999 Portland - Chicago - Brussel. Het was amper 9 dagen geleden dat het huis van Gerarda in vlammen opging. En een paar dagen later was ik terug ingetrokken bij mijn ouders. Mijn leven bleek een roller coaster te zijn zonder eindbestemming.

“Maak uw veiligheidsgordels vast”, hoorde ik de piloot zeggen. Mijn volgende avontuur ging van start. Mijn voeten zouden dra de Belgische grond verlaten. Ik keek om me heen en merkte op dat ik omringd was door Amerikanen die naar huis gingen. De Amerikaanse vibraties drongen al tot me door en ik had mijn geboorteland nog niet verlaten.

Om de een of andere reden kregen mijn gedachten geen bovengang. Mijn gevoelens verzekerden me dat alles goed zat. Het voelde goed wat ik aan het doen was. We kregen de keuze uit de Belgische krant “De Standaard” of de Amerikaanse krant “USA Today”. Ik nam De Standaard en nam afscheid van België.

Toen het vliegtuig de lucht in ging, realiseerde ik me ineens hoe uitgeput ik was. Zoveel gebeurde reeds in zo'n korte tijd. Dit was het eerste moment dat ik me kon ontspannen en loslaten. Mijn hart werd emotioneel. Ik voelde de emoties opwellen in mijn keel. Het gezondste zou zijn geweest om alle spanning en opgestapelde emoties eruit te huilen zodat ze losgelaten konden worden. Maar ik concludeerde dat dit niet het gepaste moment en de gepaste plaats was om dit te doen. De tranen welden op in mijn ogen en ik vocht met hart en ziel om ze te onderdrukken. Ik vroeg om alle oude energieën uit het verleden los te kunnen laten en alles wat mij niet meer diende te verwijderen. Ik stond op het punt een heel nieuwe toekomst te beginnen en riep alle hulp in die ik kon krijgen om me op deze reis te begeleiden.

Na een paar uur vliegen, had ik geen idee hoe laat het was. Mijn horloge gaf de Belgische tijd aan, maar de horloges van de meeste mensen om me heen wezen op het Amerikaanse uur, afhankelijk van de tijdzone waar ze woonden. Na een tijdje gaf ik het op en gaf me over aan het moment. Ik genoot van mijn vegetarische maaltijd en stond te popelen om de film "You've got mail" te bekijken.

"Paul, ik vraag me af wat je nu aan het doen bent?", dacht ik bij mezelf. Hoe zal ons weerzien en samenkomen verlopen? Ik hoop dat het aangenaam, warm en liefdevol wordt! Alsjeblieft universum, steun ons hierin. Laat het positief en goed zijn!

Dat het zo uitdagend zou worden in het begin hadden we beiden niet verwacht. Ik voelde me ongegrond en gedesoriënteerd. We waren allebei zoekende om de ander en onszelf op ons gemak te stellen. We zochten verschillende locaties op die ons meer kon doen ontspannen of rust konden geven. Tevergeefs. We wisten dat het in het begin raar zou kunnen zijn, maar we hadden deze verontrustende ongegrondheid zeker niet verwacht. Gelukkig waren de kinderen de eerste week dat ik er was bij hun moeder in Portland. Paul en ik hadden de tijd om elkaar opnieuw te leren kennen zonder dat de kinderen erbij betrokken waren.

Het voelde eigenlijk een beetje eng. Na een paar dagen besloot ik Marilyn Powers in Portland te bellen. Ze was een van onze vier leraren in Breitenbush. Ze zei dat ik me ongegrond voelde daar ik me aan het losmaken was van mijn aarding in België en ik mezelf nog niet had geaard in Amerika. Dat was precies wat ik voelde! Ze zei ook dat Paul, die heel empathisch is, ook een deel van zijn gronding verloor door mijn ongeaardheid aan te voelen. Ze wees erop dat we op een hoger spiritueel niveau een zeer sterke band hebben, maar dat we op het fysieke niveau nog moesten beginnen met het creëren van onze band en ons leven samen. Dit leek mij een logische en juiste verklaring. Ik wist eigenlijk niet waar ik thuishoorde. In Europa, in Amerika of ergens anders op deze planeet? Ik had geen idee waar mijn pad vanaf dat moment naar toe zou leiden en of Paul en de kinderen op mijn pad behoorden of niet. Deze reis was bedoeld om erachter te komen. Ik was de stemming aan het peilen.

De vierde dag sinds mijn aankomst begon ik me sterker te voelen. Ik wist dat het goed was wat we deden. Ik voelde me op mijn gemak bij Paul. Soms voelde ik een heel zachte en aangename liefde tussen ons stromen en op andere momenten dacht ik wie is die man? Een interessante manier om iemand te leren kennen! Niet de gebruikelijke manier om een relatie te beginnen.

Ik had ook een heel uitdagend moment in de keuken. Ik zag hoe Paul eten klaarmaakte en kon me er niet in vinden. Ik probeerde hem te helpen, maar niks van wat hij deed was ik gewoon. Een heel vreemde ervaring. De druppel die de emmer deed overlopen was toen ik naar een houten lepel zocht en er geen kon vinden en ik me heel diep ontmoedigd voelde. Heel grappig om het nu achteraf te bekijken, maar op het moment zelf was dit niet het geval. De cultuurverschillen en gewoonten zijn op veel vlakken totaal anders. Ook op energetisch niveau had ik te maken met zoveel veranderingen. Het samenbrengen van twee verschillende culturen is een hele onderneming en het was niet gemakkelijk om al die verschillen samen te brengen en te jongleren.

Met de auto rijden was ook iets waar ik totaal geen zin in had. Ik rijd normaal gezien heel graag met de wagen. Toen ik 19 was, reed ik in New York City en de hele oostkust af. Maar toen ik eenmaal in Oregon aankwam, moest ik me aan zoveel dingen tegelijkertijd aanpassen dat ik geen zin had om met de auto te rijden. Mijn energie en aandacht ging naar andere dingen toe.

"We zullen wel zien hoe alles zich verder ontwikkelt", dacht ik bij mezelf, "op dit moment zijn we samen aan het creëren en dat is wat telt."

We waren ons allebei bewust dat we elk onze eigen goede gewoonten en kwaliteiten hadden en onze minder aantrekkelijke eigenschappen. En hoe alles zou samen smelten en zich zou uitspelen in onze relatie, dat wisten we dus niet. Ik vroeg hierbij om innerlijke begeleiding en dat alles op een liefdevolle en evenwichtige manier verder zou mogen verlopen.

Paul keek ernaar uit om me aan zijn vrienden voor te stellen tijdens zijn wekelijkse lunch in de Crazy Pepper, een Mexicaans restaurant in Hood River. Met een groep mannen kwamen ze samen op vrijdag om te praten over het leven, spiritualiteit, relaties en alles wat ze ter tafel wilden brengen. Af en toe kwam er ook wel een van de vrouwen mee, maar meestal was het enkel de mannen. Ik keek er naar uit zijn vrienden te ontmoeten. Ze vuurden een hele hoop vragen op me af en waren heel nieuwsgierig te zien waar ik stond in het leven. Ik vond het leuk om ze mijn perspectief te geven.

Diezelfde avond waren we uitgenodigd voor een diner bij Frank Coppieters en zijn vrouw Kathy Melcher in Portland. Het feit dat Frank dichtbij woonde, gaf me een diep gevoel van voldoening. Het voelde als een oude zielverbinding aan waarmee ik terug herenigd werd. Frank was ook een Belg, komende uit dezelfde omgeving en daardoor

hadden we veel gemeen. We spraken dezelfde talen en hadden nu ook dezelfde culturen gemeen. Ik was heel dankbaar dat Frank in mijn leven was verschenen.

Diepe dankbaarheid voelde ik in mijn hart! Mijn leven voelde op dat moment zo rijk en vredig. Ik voelde dankbaarheid dat ik mezelf had toegestaan te handelen naar dat wat goed voor me voelde. Ik voelde dankbaarheid voor iedereen die in mijn leven was gekomen en voor iedereen van wie ik iets kon leren. Alsook voor iedereen die in mijn toekomst zou komen opdagen. Ook Mount Hood en Mount Adams heb ik bedankt. Tot dat alles richtte ik mijn dank en zegeningen.

Ik vond het wonderbaarlijk hoe Paul en mijn pad uit twee verschillende culturen en twee verschillende generaties waren samengekomen. Het was perfect dat ik de eerste week met Paul alleen was zonder de kinderen. We waren onze weg samen aan het vinden. De spirituele connectie was er zeker en tegen het einde van de week werd onze fysieke connectie ook sterker. Op het einde van de week voelde ik me meer geaard en keek ik er al ontzettend naar uit om de kinderen terug te zien die we de volgende dag zouden gaan ophalen aan de Multnomah Waterval.

Mieke's Voice 2021@Mieke Benton
starshowerusa@startmail.com

Delen is toegestaan.
Email me indien je wenst toegevoegd of verwijderd te worden
van de lijst of indien je graag de vorige afleveringen
in PDF formaat ontvangt

Mieke's Voice - Deel 1

Week 1 - Introductie - Mijn vroege leven
Week 2 - Een ruwe start
Week 3 - Visie
Week 4 - Geschiedenisles
Week 5 - Boekhandel Caecilia
Week 6 - Onzichtbare hand
Week 7 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 1 - Mijn ouders Anny & Hugo
Week 8 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 2 - Mijn broer Jeroen
Week 9 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 3 - Mijn zus Kathleen
Week 10 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 4 - Iets over mezelf, Mieke
Week 11 - Ontmoetingen met buitenaardse wezens
Week 12 - De film E.T. - Het buitenaardse
Week 13 - Wat gebeurt er nadat het lichaam sterft?

Mieke's Voice - Deel 2

Week 14 - Inleiding - Relaties
Week 15 - Mijn authentieke aard uitdrukken
Week 16 - Seksualiteit - deel 1 - Eenheid
Week 17 - Seksualiteit - deel 2 - Scheiding
Week 18 - Seksualiteit - deel 3 - Menstruatie
Week 19 - Intieme relaties
Week 20 - Amerika - deel 1 - Krantenartikel
Week 21 - Amerika - deel 2 - Een film binnenstappen
Week 22 - Nog een voorproefje van vrijheid als student
Week 23 - De golven berijden, zowel hoog als laag
Week 24 - Een holistische benadering van genezing
Week 25 - Overnachtingsbegeleider op een middelbare school
Week 26 - Mieke de jongere in actie - Deel 1
Week 27 - Mieke de jongere in actie - Deel 2
Week 28 - Totem-initiatie
Week 29 - Extra vrijheid en onafhankelijkheid
Week 30 - Eerste wake-up call
Week 31 - Tweede wake-up call
Week 32 - Home Ter Linde

Mieke's Voice - Deel 3

Week 33 - Inleiding - Leren van mezelf te houden
Week 34 - Mijn laatste sigaret!
Week 35 - Ik ben ervan overtuigd, er moet daar toch ergens iemand zijn!
Week 36 - Centrum Gea - De Kracht van Klank
Week 37 - Marokkaanse Smaken
Week 38 - Nachtelijke procedure

Mieke's Voice - Deel 4

Week 39 - Inleiding - Onze wegen komen samen
Week 40 - Speciale Aankondiging in Centrum Gea
Week 41 - Ontmoeting met Frank Coppieters
Week 42 - Portlandse Bruggen en Restaurants
Week 43 - Belgen en Amerikanen ontmoeten elkaar
Week 44 - Van de Luxe naar het Bos
Week 45 - Warmwaterbronnen en Zweethut
Week 46 - Goddelijk geïnspireerde Rendez-Vous
Week 47 - Dansend rondom de Galaxy
Week 48 - Laatste Lunch, of toch niet?
Week 49 - Mount Hood roept ons
Week 50 - De Tamanawas waterval
Week 51 - Paul's Dilemma - hij stelt vertrouwen in Jane
Week 52 - Drumcirkel
Week 53 - Op zoek naar verklaring!
Week 54 - Eenheidservaring

Mieke's Voice - Deel 5

Week 55 - Inleiding - Terug naar mijn leven in België
Week 56 - 3 september 1998 - Mijn 28ste Verjaardag

Week 57 - Mijn ontslag nemen
Week 58 - Moeder Meera
Week 59 - Reiki
Week 60 - Keerpunt
Week 61 - Mijn ouders informeren
Week 62 - Huis in vuur en vlam

Mieke's Voice - Deel 6

Week 63 - Inleiding- De stemming peilen